

MÁY NHÓC TÌ

Từ năm 1987, tôi có dịp cùng với 5 nhóc tì của Thiếu nam (T285) vượt hơn 150 dặm đường để đến Camp Hi-Sierra (CHS) cắm trại một tuần, rồi từ ấy đến nay đã 24 năm trôi qua, tôi vắng mặt chỉ 2 lần (một lần sau TT9, LD không đi trại hè CHS, 2009, và năm ngoái, 2010, bận công việc nên lại không đến với các nhóc tì), nhưng đầu sao cũng được cùng các nhóc tì của T285, qua nhiều thế hệ, nếm mùi trại hè được 22 lần. Năm nay quá đặc biệt và thật vui vì T285 có tới 31 nhóc tì dự trại (đông nhất từ trước đến nay) và các nhóc thật là ngoan, tuyệt cú mèo!

Khởi hành từ San Jose vào lúc sáng sớm, vài chú nhóc vẫn còn ngái ngủ khi đến nơi tập trung để chuẩn bị lên đường. Tôi dự định chỉ lên trại vào 3 ngày cuối nhưng Tr. Kim cần thêm xe để đưa một số em lên trại (thiếu phương tiện vào giờ phút chót), thế là tôi xin tình nguyện đưa mấy nhóc lên đường...

Đến trại, con đường quen thuộc, cảnh cũ, người không xưa, thủ tục nhập trại thì vẫn như năm nào. Đến trại ngay vào giữa trưa, may quá, nơi rừng sâu núi thẳm, vậy là mấy bà mẹ cũng lẻo đẹo theo sau mấy chú nhóc, mẹ Vân, mẹ Cúc, mẹ Maria thì làm bánh mì, mang trái cây... cho mấy nhóc, luôn cho cả người lớn. Còn mẹ Liên thì gửi muối ớt (muối ớt đặc biệt: muối biển, mẹ nhai ớt thật nhuyễn rồi trộn vào muối, mẹ Maria giúp bỏ vào microwave vài phút cho khô, bỏ vào hộp, mang lên trại), ăn trái cây như xoài, dưa hấu mà chấm với muối ớt của mẹ Liên thì số một, mấy chú nhóc thì vô tư, nhưng mấy chú lớn... tấm tắc khen là muối thật đậm đà, khó quên... Mong năm nào các mẹ cũng cứ như thế mà làm để gửi niềm vui cho mấy nhóc.

Chiều hôm đầu tiên, đưa mấy nhóc nhập trại xong, tôi vội về lại San Jose và hẹn gặp lại vào 3 ngày cuối trại. Thời gian trôi qua nhanh thật, mới đây mà đã tới ngày phải lên trại, lòng nôn nao, trước khi đến trại tôi ghé nhà mẹ Vân, mẹ đãi cho một đĩa mì xào hải sản; như mọi năm, mẹ không quên gửi cho các nhóc vài món ăn chơi, sau đó là tôi trực chi CHS, đến nơi cũng kịp giờ cơm chiều với mấy nhóc, cơm chiều là nói theo kiểu quê mình chứ chiều hôm ấy, một buổi chiều “cơm canh” là mấy miếng pizza. Các nhóc học, chơi cả ngày nên nuốt thật ngon lành làm tôi cũng thấy pizza thật tuyệt, làm ngay 2 miếng. Sau cơm chiều vài chú nhóc phải xuống suối câu cá để có thể hoàn tất chuyên hiệu câu cá (Fishing Merit badge), tôi và các nhóc còn lại trở về lều, tôi kêu gọi mấy nhóc đi tắm, hình như với mấy nhóc thì T285, việc đi tắm là một cực hình? Tôi buộc phải ra lệnh cho mấy chú đi tắm, có mấy nhóc nói một cách hãnh diện “*anh ơi, em mới tắm ngày hôm qua, từ ngày lên trại (qua 4 ngày) tới giờ em tắm tới 2 lần rồi đấy!*”. Thôi thì cũng OK, vậy là khá lắm rồi vì trong đoàn có mấy nhóc chưa tắm lần nào với lý do là em chỉ có một bộ đồ lót, thiệt tai, thiệt tai!

Tối đến mấy nhóc học bài xong thì bày cờ tướng ra tranh tài, mấy “gà con” chưa sạch nước cảm mà muốn làm Đế Thiên, Đế Thích, cũng vui vui, kẻ ngồi trong bàn cờ thì ít nói mà mấy nhóc ngồi bên thì lia lịa, huyền thuyên chỉ chỗ nào lên xe, xuống pháo, tấn mã, đưa chốt vượt qua sông... Khi các nhóc mời vào bàn, tôi cũng tham gia cho vui, tôi vừa chơi vừa chỉ thêm cho mấy nhóc (vừa chơi, vừa học) vài nước cờ thông thường... Đúng 10 giờ đêm khi các nhóc về khu lều đông đủ tôi bày các món ăn chơi mà mẹ Vân gửi cho, để mấy nhóc nhâm nhi trước khi vào lều ru giấc mộng Hi- Sierra.

6 giờ 30 sáng tôi thức giấc (theo thói quen), nấu nước để pha trà, café. Các lều vẫn yên tĩnh như mặt trận miền tây. 7 giờ sáng, tiếng kèn đánh thức của trại vang lên, tôi gọi mấy nhóc ra khỏi lều, Tr. Kim và Tr. Dương cũng đã dậy rồi, mọi người làm vệ sinh cá nhân xong, chuẩn bị xuống sân cờ chào cờ trước khi vào ăn sáng, các nhóc đồng phục chỉnh tề kéo nhau đến sân cờ, các trưởng cũng tháp tùng. Chào cờ, thông báo của ban quản trại xong, các nhóc đến khu rửa tay rồi vào bàn ăn sáng. Sau bữa sáng mấy nhóc về lều

thay quần áo và vào chương trình sinh hoạt của ngày. Trưa đến là cơm trưa, rồi hoàng hôn đến, cơm chiều, tối thì tham gia lửa trại...

31 nhóc, nhóc nào cũng ngoan hiền, kỷ luật đó là điều đã chinh phục tâm hồn tôi trong suốt mấy ngày trại, trong 22 lần đi với mấy nhóc, lần này là vui và khỏe nhất (dĩ nhiên là các lần trước cũng vui), hy vọng những ngoan hiền này sẽ được tồn tại mãi trong đoàn, hồn nhiên, vui tươi, không mất lòng các bạn chung quanh... còn gì bằng?, nhờ vậy mà tôi có thời gian đọc lại hết cuốn sách Quang Trung Hồn Việt và Tam Quốc Chí tập 1. Tình huynh đệ thật là đầy ắp giữa nơi rừng núi và chắc chắn chúng tôi sẽ mang về đô thị để chia sẻ với bà con.

Nơi đây các nhóc học được nhiều thứ lắm, kỷ luật đoàn, tinh thần đồng đội, trách nhiệm phân công và hoàn thành công tác, nhất là phải tìm cách sinh tồn mạnh mẽ trong hoàn cảnh khó khăn nhất. Các nhóc cũng gặt hái nhiều thành quả trong việc đạt các chuyên hiệu hướng đạo, tổng cộng 140 chuyên hiệu (merit badges) được các em hoàn tất, tính trung bình thì mỗi nhóc đạt 4 chuyên hiệu (not bad).

Dù sao, khi có dịp sống với mấy nhóc hồn nhiên làm cho mình thấy yêu đời lắm, Ai bảo rằng đi hướng đạo không vui? Vui ghê lắm! còn sức thì tương lai sẽ còn nhiều lần sống với các nhóc ở nơi này, nhóc này lớn lên, không đi nữa, thì vẫn còn các nhóc khác cũng khấn gỏi lên đường đến Camp Hi- Sierra như những nhóc đàn anh của chúng.

Hè về khấn gỏi lên đường,
Sierra nhóc đến, nhóc thương mùa hè.

(San Jose mùa hè 2011 - Hoảng Nhiệt Tâm)